

296. Csak fel, hazámba...

mf

1. Csak fel, ha-zám-ba fel, csak fel, Hogy vá-gyát lel - kem

p *mf*

ér - je el! Ha-zám, ha-zám, te drá - ga s szép, Csak ér - ted

p

küzd szí - vem mindég, Ha-zám, ha-zám, mily ked - ves szó, És

p

ott - hon len - ni ó, mily jó: E föl - di zaj - ból

14 *mf*

csak ha-za, Az A - tya é - gi há - zá-ba, Az A - tya

17 *f*

é - gi há - zá-ba, Az A - tya é - gi há - zá - ba.

2. A földön míg tart életem, Csak kísértés itt a részem,
És vágyik szívem innen el A békesség honába fel!
Oda kíván lelkem menni, Ahol nincs baj, s nem fáj semmi;
Ott én mindig vigadhatok, Ott én mindig veled vagyok,
Ott én mindig vigadhatok, Ott én mindig veled vagyok.
3. Még a mennytől távol vagyok, És helyről-helyre vándorlok,
Az én szívem sóhajtozik, S mindig oda vágyakozik,
Haza, mert sok a küzdelmem, Amíg e testben kell lennem.
Véges a lelkem hajléka, Azért vágyik mindig haza!
Véges a lelkem hajléka, Azért vágyik mindig haza!
4. Nincs itt maradásom nékem, Istenhez emelem szívem;
Ő engemet vigasztalva, Átvisz az Ő országába.
Én szívem, tanulj türelmet, Mert vágyad hoz sok küzdelmet,
Ó, várj csendes békességgel, Az üdvösség reményével;
Ó, várj csendes békességgel, Az üdvösség reményével!

*Az én Atyámnak házában sok hajlékok vannak: ...Elmegyek,
hogy megkészítsem néktek a helyet.*